

Valencia

Un convenio con Hacienda permitirá a Valencia cobrar las multas metropolitanas

► La Agencia Tributaria embargará la devolución de la renta a los infractores de municipios próximos, lo que elevará la baja recaudación

JOSÉ PARRILLA VALENCIA

■ El concejal de Hacienda, Silvestre Senent, anunció ayer que el Ayuntamiento de Valencia cobrará las multas de tráfico de los residentes en el área metropolitana de Valencia embargando las devoluciones del IRPF. Es la última iniciativa para mejorar los reducidos porcentajes de pago, una de cuyas causas es precisamente la dificultad para cobrar a los conductores que están empadronados fuera de la ciudad.

Según los datos de ejecución presupuestaria de 2013, a lo largo del año pasado el Ayuntamiento de Valencia impuso multas por un valor de 27,7 millones de euros, sin embargo sólo se cobraron 8,7, es decir, el 32%, un porcentaje muy inferior al registrado en otros tributos y precios públicos. Hay, en definitiva, un problema de gestión, tal como denunció el grupo municipal de Esquerra Unida.

En declaraciones a **Levante-EMV** el concejal Silvestre Senent aseguró de inmediato que no había un problema con el sistema de cobro sino un problema de mo-

Silvestre Senent durante la rueda de prensa de ayer. LEVANTE-EMV

pital, un asunto que se había tratado de resolver con la Diputación de Valencia sin éxito.

Ayer, sin embargo, después de ver en la prensa los exiguos datos de cobro de multas hechos públicos por la oposición y las críticas

El concejal explicó que el año pasado se firmó un acuerdo con la Agencia Tributaria para poder embargar las devoluciones del IRPF a cualquier conductor, sea de Valencia o de fuera de la ciudad

devolución de la declaración de la renta. El problema, en este caso, serían los conductores de fuera de Valencia a los que Hacienda no les tiene que devolver, que seguirán viviendo en la impunidad en lo que a multas se refiere.

El año pasado, según explicó el concejal, ya se tramitaron 178.000 embargo ante las entidades bancarias, con las que hay acuerdos desde 2009, y 150.000 con Hacienda, resoluciones que se resolverían a partir de este año.

En cualquier caso, Silvestre Senent aseguró que el cobro de multas «es siempre farragoso» y puede demorarse legalmente hasta cuatro años, lo que hace, por otra parte, que los datos fríos de un año, como los que dio la oposición, puedan ser «engañosos».

En concreto, precisó que el año pasado se cobraron 18,5 millones de euros, en los que están los 8,5 de ese año y el resto de años anteriores. Es más, recordó que existen bonificaciones del 50% por prontopago, lo que significa que en vez de 8,5 millones podrían haber sido 14.

Superávit de 31 millones

Al margen del sistema de cobro de multas, el concejal de Hacienda también defendió de forma genérica la ejecución del presupuesto de 2013. Según dijo, ese año se cerró con un superávit de 31,6 millones de euros, lo que demostraría que las cuentas municipales «están saneadas» y que «se han cumplido los objetivos».

Mención especial mereció el hecho de que el ayuntamiento se financie cada vez más con recursos propios y que la deuda se vaya

Las cubiertas verdes ahorran hasta un 50% de energía en la refrigeración

LEVANTE-EMV VALENCIA

■ La Escuela Técnica de Ingeniería Agronómica y del Medio Natural y la empresa Projar, dedicada al desarrollo y comercialización de productos y soluciones medioambientales, han realizado un estudio cuya principal conclusión es que las llamadas cubiertas verdes, defendidas en Valencia por la propia alcaldesa Rita Barberá, tienen un gran potencial en climas como el Mediterráneo, ya que pueden ahorrar entre un 20 y un 50% del consumo energético necesario para la refrigeración de un edificio.

Según el trabajo, la instalación de cubiertas verdes en los edificios y naves industriales tiene numerosos beneficios, tanto para los propietarios de la instalación como para su entorno.

Según la responsable de comunicación de la empresa, Miriam Carretero, y Nacho Díez, coordinador del proyecto en la Escuela, «hemos llevado a cabo una revisión de experiencias internacionales y podemos asegurar que comienza a existir una base científica y técnica que evidencia las ventajas de implantar estos sistemas en climas como el nuestro».

Así mismo, estas cubiertas vegetales mitigan en las grandes ciudades el efecto de «isla de calor» y

cobro, sino un problema de morosidad de los sancionados e insalvables dificultades para ejecutar los embargos cuando se trata de conductores de fuera de la ca-

cos por la oposición y las críticas a la gestión, Senent dio a conocer en rueda de prensa una nueva medida para tratar de mejorar esas cifras.

dad.

Es decir, si un infractor no paga una multa y no atiende a los requerimientos y embargos habituales, se le podrá descontar de la

propios y que la deuda se vaya a situar este año en el 105% y el año que viene en el 95%, en ambos casos por debajo del límite del 110% que marca la legislación.

dades el efecto de «isla de calor» y permiten mejorar la salud y la calidad de vida de los habitantes urbanitas gracias a la mejora de la calidad del aire.

TRIBUNA

Joan Ribó Canut

Portaveu de Compromís per València

PER LA REHABILITACIÓ D'HABITAGES

La ciutat de València tenia en desembre de 2013 77.900 persones aturades segons el Servef. D'elles 8.400 estaven directament vinculades a la construcció. La construcció té un gran efecte indirecte sobre el sector industrial (ceràmica, elèctric, metall entre altres) i sobre el sector de serveis sent un dels grans motors per a rellançar l'economia donat el seu efecte multiplicadors per a molts sectors econòmics. Però no es pot apostar per la construcció d'habitatges nous. És una opció a descartar a curt i mitjà termini. La província de València tenia a finals de l'any passat 208.000 habitatges buits dels quals corresponen propor-

cionalment uns 65.000 a la ciutat de València. La nostra ciutat té un percentatge prou superior d'habitatges buits a la mitjana espanyola (el 16% front al 13'7% estatal). A més València duu quatre anys perdent població (815.000 habitants en 2009 que s'han reduït a 794.000 en 2013).

La construcció té en canvi un gran camp de possibilitats en la rehabilitació d'habitatges i en la millora energètica dels mateixos. L'anuari estadístic municipal indica que en 2012 hi havia 182.000 habitatges construïts fa més de 45 anys i 282.000 que foren construïts fa més de 35 anys. Les dades també ens indiquen que només el 29'6% tenien calefacció a tot l'habitatge, que el

34'3% tenia refrigeració i el 28'4% contenen amb una accessibilitat adequada. Per tant, les possibilitats de rehabilitació i millora d'eficiència energètica són molt elevades.

Què s'ha fet en este camp en València? Les dades estadístiques municipals són contundents: En 2012 es rehabilitaren íntegrament només 18 edificis i parcialment 218. Una quantitat insignificant si es compara amb les possibilitats objectives que palesa clarament que no hi ha cap política seriosa en este tema a nivell municipal. És tant menyspreable esta política que moltes vegades s'han perdut subvencions estatals i europees per manca d'una política adequada per dur endavant esta activitat econòmica. I el tema és molt greu a nivell de polítiques d'ocupació. Diversos estudis avaluen que el recolzament públic necessari per a crear un lloc de treball en renovació d'habitatges oscil·la entre 13.500 € i 14.500€. Si ho comparem amb el cost mitjà del subsidi percebut per una persona aturada, comprovem que està en 20.000€ un

quantitat considerablement superior al anterior. És a dir, és més costós pagar un subsidi d'atur que generar un lloc de treball en renovació d'habitatges. I això sense contar amb els retorns que suposa pagar els impostos per esta activitat econòmica.

Espanya gasta al voltant de 60.000 milions d'euros anuals en la importació de gas, carbó i productes petrolífers. Per suposat és la nostra primera importació i el primer factor desequilibrant de la balança comercial espanyola. Una tercera part de tota l'energia consumida s'utilitza en el interior dels edificis. Es pot obtenir un estalvi substancial d'esta energia mitjançant un procés de rehabilitació i eficiència energètica dels mateixos. Per posar només un exemple: En molts edificis del sector terciari, una inversió en rehabilitació energètica s'amortitza en deu anys gràcies a l'estalvi del 35 al 50% de l'energia consumida. València va signar el pacte dels alcaldes per a reduir les emissions de gasos d'efecte hivernacle (GEI) un 20% en l'any 2020 respecte als emesos en 2007. Aconseguir este objectiu

només es pot fer reduint els consums energètics en dos llocs fonamentals: Els edificis residencials i d'ús terciari i el transport privat per ser els principals responsables del consum energètic de la ciutat. Així es reconeix per exemple en «L'estratègia front al canvi climàtic València-2020». La millora de l'eficiència energètica dels edificis és, per tant, un objectiu fonamental a nivell d'estalvi energètic.

Com posar-la en marxa d'una forma efectiva? Tots els informes ens parlen de la necessitat de posar en marxa una Agència de Renovació d'Edificis que marque clarament els objectius i els passos a seguir començant per la renovació dels edificis públics. Per desgràcia haurem d'esperar a què en l'Ajuntament hi haja uns objectius, uns plantejaments i unes persones molts distintes de les que actualment dirigeixen la política municipal de València per a poder avançar en rehabilitació i eficiència energètica. Els dirigents actuals ni entenen la utilitat ni, per suposat, estan per la labor de posar-la en marxa.